

Zdravotní pojištění

Čas výkonu, jak je definován v 1. kapitole Textové části přílohy vyhlášky č. [134/1998](#) Sb. pod bodem 10, vyjadřuje průměrnou (standardní) spotřebu času odpovídající náročnosti toho či onoho zdravotního výkonu (čas výkonu vyjadřuje dobu, po kterou je pracoviště prováděním výkonu plně vytíženo) a slouží k výpočtu režie (celková hodnota minutové režie výkonu se vypočte jako součin času výkonu a minutové režijní sazby příslušné k výkonům dané autorské odborností). Smyslem a účelem užití výrazu „časová dispozice“ u zdravotního výkonu 06613 je sledován jiný účel, než k němuž je určen údaj o času výkonu jako jedno z východisek pro výpočet celkové hodnoty minutové režie výkonu, důvod jeho použití je třeba hledat v tom, v čem se tento zdravotní výkon odlišuje od jiných zdravotních výkonů vypočtených v seznamu. Účelu tzv. časové dispozice (jako výrazu vyššího stupně časové náročnosti ošetrovatelské intervence) odpovídá takové její pojetí, že k jejímu naplnění dojde za předpokladu, že provedení činností, z nichž příslušná ošetrovatelská intervence lege artis sestává, si vzhledem k okolnostem konkrétního případu vyžádalo dobu 10 minut či delší.

(Rozsudek Nejvyššího soudu České republiky sp.zn. 32 Cdo 866/2013, ze dne 18.3.2015)

Nejvyšší soud České republiky rozhodl ve věci žalobce Městského ústavu sociálních služeb Jirkov, příspěvkové organizace, se sídlem v J., zastoupeného JUDr. P.H., advokátem, se sídlem v P., proti žalované Všeobecné zdravotní pojišťovně České republiky, se sídlem v P., zastoupené Mgr. O.T., advokátem, se sídlem v P., o zaplacení částky 954 792,90 Kč s příslušenstvím, vedené u Obvodního soudu pro Prahu 3 pod sp. zn. 12 C 148/2010, o dovolání žalované proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 17. října 2012, č. j. 28 Co 299/2012-159, tak, že rozsudek Městského soudu v Praze ze dne 17. října 2012, č. j. 28 Co 299/2012-159, a rozsudek Obvodního soudu pro Prahu 3 ze dne 12. prosince 2011, č. j. 12 C 148/2010-104, v přisuzujícím výroku pod bodem I a ve výroku o nákladech řízení pod bodem III, se zrušují a věc se v tomto rozsahu vrací Obvodnímu soudu pro Prahu 3 k dalšímu řízení.

Z odůvodnění :

V souzené věci se žalobce domáhal zaplacení částky 954 792,90 Kč se zákonným úrokem z prodlení jako úhrady za zdravotní péči poskytnutou pojištěncům žalované. Uvedl, že žalovaná na základě kontrol provedených ve dvou jeho pobytových zařízeních sociálních služeb neuznala jeho právo na úhradu za zdravotní péči poskytnutou v období leden - červenec 2009 ve výši žalované částky a následně provedla zápočet proti žalobcovým pohledávkám z titulu úhrad za zdravotní péči poskytnutou v pozdějším období.

Obvodní soud pro Prahu 3 rozsudkem ze dne 12. prosince 2011, č. j. 12 C 148/2010-104, žalobě vyhověl (výrok pod bodem I), s výjimkou části úroků z prodlení, ohledně níž žalobu zamítl (výrok pod bodem II), a rozhodl o nákladech řízení (výrok pod bodem III).

Městský soud v Praze k odvolání žalované, jež směřovalo proti rozhodnutí soudu prvního stupně v přisuzujícím výroku pod bodem I, v záhlaví označeným rozhodnutím rozsudek soudu prvního stupně v napadené části a ve výroku o nákladech řízení potvrdil a rozhodl o nákladech odvolacího řízení.

Odvolací soud poté, co doplnil dokazování dopisem ministra zdravotnictví ze dne 13. února 2012 a dopisem náměstka ministra zdravotnictví ze dne 2. března 2012, vyšel ze skutkového stavu

zjištěného soudem prvního stupně, podle něhož mezi žalobcem jako příspěvkovou organizací poskytující sociální a zdravotní služby v pobytovém zařízení a žalovanou zdravotní pojišťovnou byla dne 28. února 2007 uzavřena smlouva o poskytování a úhradě ošetrovatelské a rehabilitační péče pojištěncům umístěným v zařízeních sociálních služeb s pobytovými službami. Dne 23. října 2009 provedla žalovaná kontroly ve dvou pobytových zařízeních žalobce, v Domově pro osoby se zdravotním postižením a v Domově pro seniory. Podle revizních zpráv vypracovaných na základě těchto kontrol došlo v kontrolovaných zařízeních k porušení základních pravidel pro poskytování a vykazování zdravotní péče. Žalobci bylo vytýkáno zejména pochybení při vykazování poskytnuté zdravotní péče u výkonů 06623 - podávání léků (materiálový výkon) a 06613 - ošetrovatelská intervence (časový výkon). Podle revizních zpráv podávání léků per os je v časovém intervalu 10 minut možné pouze ve zcela výjimečných případech, kdy pacient má poruchu polykacího traktu nebo onemocnění, při němž by mohlo dojít ke vdechnutí léku, v revidovaných případech však o takové pacienty nešlo a ze záznamů ve zdravotnické dokumentaci nebylo možno zjistit další skutečnosti, které by odůvodňovaly naplnění předepsaného času a tedy obsahu výkonu. Z dokumentace ani v jednom případě nevyplývalo použití pomůcek zakalkulovaných ve výkonu 06623 (dřevěné špachtle a ochranných rukavic), není tedy naplněn obsah tohoto výkonu. Revizní zprávy vycházejí z názoru, že společné vykázání kódu 06613 s materiálovým výkonem 06623 je možné jen za předpokladu prokazatelného naplnění času v délce 10 minut a současně spotřebovaného zdravotnického materiálu (ochranné rukavice, dřevěná ústní lopatka). Pokud není naplněn čas výkonu 06613, ale je naplněn materiálový výkon, lze tento materiálový výkon vykázat samostatně. Na základě těchto revizí bylo rozhodnuto o neproplacení poskytnuté zdravotní péče a žalovaná částka byla postupně započtena oproti platbám žalované ve prospěch žalobce. Po provedení důkazu příslušnou zdravotní dokumentací dospěl soud prvního stupně k závěru, že zdravotní péče, jejíž úhrada je předmětem sporu, byla vždy naordinována ošetrujícím lékařem, byla v dokumentaci řádně zaznamenána a byla též poskytnuta.

V otázce právního posouzení odvolací soud odkázal na rozhodnutí soudu prvního stupně. Ten dovodil z ustanovení vyhlášky č. [134/1998](#) Sb., kterou se vydává seznam zdravotních výkonů s bodovými hodnotami, že čas výkonu, jak je definován v kapitole 1 pod bodem 10 tohoto předpisu, slouží pouze k výpočtu rezie; když výkon má uveden čas, je z těchto údajů dopočitatelné, zda zdravotnické zařízení neúčtuje více výkonů, než kolik jich za daného obsazení a daného pracovního času může s ohledem na dobu jejich průměrného trvání provést. Jde tedy o jakýsi kontrolní mechanismus, který má zabránit neoprávněnému účtování vysokého počtu výkonů, které by fakticky ani nemohly být provedeny. Na základě toho pak soud prvního stupně usoudil, že námítky žalované nejsou na místě, a uzavřel, že její tvrzení, podle něhož nebyl naplněn čas výkonu, když bylo zaznamenáno trvání výkonu pouze po dobu 5 minut, nezakládá právo odmítnout uhradit celou poskytnutou zdravotní péči. Současně dospěl k závěru, že zdravotnická dokumentace byla vedena řádně v souladu s ustanoveními § 1 vyhlášky č. [385/2006](#) Sb., o zdravotnické dokumentaci, a § 67b zákona č. [20/1966](#) Sb., o péči o zdraví lidu.

Odvolací soud k právnímu posouzení soudu prvního stupně, s nímž se v plném rozsahu ztotožnil, dodal pouze tolik, že pro tyto závěry svědčí i prohlášení Asociace poskytovatelů sociálních služeb v České republice a Sdružení praktických lékařů ze dne 9. září 2009 a dopisy ministra zdravotnictví a jeho náměstka. Z těchto dokumentů citoval a uzavřel, že je to pouze žalovaná, kdo pojem „naplnění času výkonu“ vykládá jinak než všechny ostatní zúčastněné subjekty.

Rozsudek odvolacího soudu výslovně v obou jeho výrocích, podle dovolací argumentace však toliko ve výroku o věci samé, napadla žalovaná dovoláním, shledávajíc je přípustným podle ustanovení § 237 odst. 1 písm. c) občanského soudního řádu, ve znění účinném do 31. prosince 2012 (dále též jen „o. s. ř.“), a ohlašujíc dovolací důvod stanovený v § 241a odst. 2 písm. b) o. s. ř., jehož prostřednictvím lze namítat, že rozhodnutí odvolacího soudu spočívá na nesprávném právním

posouzení věci.

Zásadní právní význam napadeného rozhodnutí podmiňující přípustnost dovolání dovolatelka spatřuje v otázce dovolacím soudem dosud neřešené, „jaký význam má časový údaj o trvání výkonu specifikovaného pod kódem 06613 vyhlášky č. [134/1998](#) Sb., kterou se vydává seznam zdravotních výkonů s bodovými hodnotami, ve znění účinném do 31. prosince 2009, a to jak z hlediska faktického naplnění tohoto výkonu a následně možnosti jeho vykázání zdravotní pojišťovně za účelem úhrady z prostředků veřejného zdravotního pojištění, tak z hlediska provedení tohoto výkonu „lege artis“. Z obsahového vymezení uplatněného dovolacího důvodu je patrné, že časovým údajem o trvání výkonu má dovolatelka na mysli tzv. časovou dispozici uvedenou v názvu zdravotního výkonu označeného kódem 06613.

Dovolatelka namítá, že odvolací soud pochybil, jestliže „nenaplnění časové dispozice nepovažoval za nenaplnění obsahu tohoto výkonu“. Prosazuje názor, že výkon pod kódem 06613 lze vykázat pouze tehdy, pokud byly provedeny a do zdravotnické dokumentace zapsány všechny činnosti, z nichž se tento výkon skládal a které se pod tento výkon vztahují, a zároveň uskutečňování činností tvořících tento výkon bylo prováděno po dobu nejméně 10 minut. Opírá se o znění bodů 4, 6 a 10 kapitoly 2 části první přílohy vyhlášky č. [134/1998](#) Sb. a o ustanovení § 11 zákona č. [20/1966](#) Sb., o péči o zdraví lidu, ve znění účinném do 30. června 2009, a argumentuje, že výkon hradí zdravotní pojišťovna pouze tehdy, byl-li naplněn celý obsah výkonu, a že naplnění časové dispozice je nutnou podmínkou k naplnění obsahu výkonu lege artis. Půjde tak o případy, kdy mimořádná náročnost výkonu či diagnóza pacienta vyžaduje specifický postup trvajícím lege artis alespoň 10 minut, tedy pro tuto činnost jinak poměrně dlouhý časový úsek. Dovolatelka má proto za to, že pokud nebyly tyto výkony přes jejich předchozí indikaci ošetřujícím lékařem provedeny v rozsahu alespoň 10 minut tak, jak lékař použitím kódu 06613 naordinoval, došlo k porušení profesních povinností zdravotnického pracovníka, tj. k provedení výkonu non lege artis, a k nenaplnění obsahu výkonu v rozsahu, aby mohl být hrazen z prostředků veřejného zdravotního pojištění.

Dovolatelka poukazuje na to, že v názvu žádného jiného výkonu není údaj o časové dispozici zahrnut, z čehož dovozuje, že zahrnutím časového údaje do názvu tohoto výkonu dal normotvůrce jasně najevo, že obsahem tohoto výkonu je právě jeho vykonávání po určitý časový úsek. Význam tohoto časového údaje spatřuje v tom, že oproti jiným výkonům uvedeným v části 2 přílohy vyhlášky není vedle názvu výkonu nijak jinak specifikován jeho obsah než právě časem všeobecné sestry k jeho výkonu.

Dovolatelka zpochybňuje též závěr odvolacího soudu o tom, že zdravotnická dokumentace byla vedena řádně. Argumentuje ve prospěch názoru, že při vykazování výkonu 06613 (znamenantící čas sestry) je nutno uvést popis konkrétních činností prováděných při výkonu a čas zahájení i ukončení výkonu, což ve zdravotnické dokumentaci vedené žalobcem chybí, a poukazuje též na to, že při vykazování výkonu 06623 (spotřebovaný materiál) nejsou v mnoha případech uvedeny zakalkulované použité pomůcky.

Dovolatelka navrhuje, aby napadené rozhodnutí odvolacího soudu bylo zrušeno a věc vrácena tomuto soudu k dalšímu řízení.

Žalobce ve svém vyjádření zpochybňuje přípustnost dovolání a navrhuje, aby bylo odmítnuto. Má za to, že význam tzv. časové dispozice výkonu 06613 v praxi nepředstavuje žádný problém; z povahy věci vyplývá, že jde vždy o průměrnou veličinu, která navíc slouží k jinému účelu, a to zejména výpočtu tzv. režie či kontrole, aby takových výkonů nebylo vykázáno nepatřičně mnoho. Zdůrazňuje, že ošetrovatelská péče v pobytových zařízeních je péčí indikovanou, tj. všeobecná sestra smí učinit pouze to, co jí lékař indikoval, nic více a nic méně. Ztotožňuje se s právním posouzením odvolacího soudu a výklad prosazovaný dovolatelkou hodnotí jako účelový a vedoucí k absurdním závěrům;

argumentuje, že v jeho duchu by ani výkony v jiných odbornostech nemohly být uznány, jestliže by lékař nenaplnil čas výkonu, a byli by „trestáni“ rychlí a odborně zdatní zdravotničtí pracovníci. Poukazuje na to, že obsah výkonu (konkrétní činnost) a čas výkonu (průměrná doba, po kterou by činnost měla trvat) jsou na sobě nezávislé veličiny, a tvrzení dovolatelky, podle něhož nenaplnění času výkonu znamená, že nebyl naplněn obsah výkonu a že výkon nebyl proveden lege artis, označuje za nesmyslné. V otázce řádnosti vedení zdravotnické dokumentace poukazuje na závěry revizních zpráv a tvrdí, že dokumentace byla vedena v souladu s vyhláškou č. [385/2006](#) Sb.

Se zřetelem k době vydání rozsudku odvolacího soudu se uplatní pro dovolací řízení - v souladu s bodem 7. článku II., části první, přechodných ustanovení zákona č. [404/2012](#) Sb., kterým se mění zákon č. [99/1963](#) Sb., občanský soudní řád, ve znění pozdějších předpisů, a některé další zákony - občanský soudní řád ve znění účinném do 31. prosince 2012.

Po zjištění, že dovolání bylo podáno ve lhůtě stanovené v § 240 odst. 1 o. s. ř. oprávněnou osobou (účastníkem řízení) při splnění podmínek povinného zastoupení (§ 241 odst. 1, 4 o. s. ř.), se dovolací soud nejprve zabýval otázkou přípustnosti dovolání, neboť dovoláním lze napadnout pravomocná rozhodnutí odvolacího soudu pouze tehdy, pokud to zákon připouští (§ 236 odst. 1 o. s. ř.).

Dovolání proti potvrzujícímu rozsudku odvolacího soudu není přípustné podle ustanovení § 237 odst. 1 písm. b) o. s. ř., jelikož podmínky tohoto ustanovení nebyly v souzené věci naplněny (rozhodnutí soudu prvního stupně nepředcházelo rozhodnutí, jež by bylo zrušeno odvolacím soudem), dovolání tak může být přípustné toliko podle ustanovení § 237 odst. 1 písm. c) o. s. ř. (zrušeného nálezem Ústavního soudu ze dne 21. února 2012, sp. zn. Pl. ÚS 29/11, ke dni 31. prosince 2012), tj. dospěje-li dovolací soud k závěru, že napadené rozhodnutí má ve věci samé po právní stránce zásadní význam.

Rozhodnutí odvolacího soudu má ve věci samé po právní stránce zásadní význam ve smyslu ustanovení § 237 odst. 1 písm. c) o. s. ř. zejména tehdy, řeší-li právní otázku, která v rozhodování dovolacího soudu dosud nebyla vyřešena nebo která je soudy rozhodována rozdílně, nebo má-li být dovolacím soudem vyřešená právní otázka posouzena jinak; k okolnostem uplatněným dovolacími důvody podle § 241a odst. 2 písm. a) a § 241a odst. 3 o. s. ř. se nepřihlíží (§ 237 odst. 3 o. s. ř.).

Nejvyšší soud shledává napadené rozhodnutí zásadně právně významným v otázce výkladu vyhlášky č. [134/1998](#) Sb., kterou se vydává seznam zdravotních výkonů s bodovými hodnotami, ve 2. části její přílohy - Seznamu zdravotních výkonů, kapitole 913 - všeobecná sestra v sociálních službách, stran zdravotního výkonu kódu 06613 „ošetřovatelská intervence - časová dispozice 10 minut“, ve znění novely provedené vyhláškou č. [439/2008](#) Sb., tj. ve znění účinném od 1. ledna 2009 do 31. prosince 2011 (dále též jen „vyhláška č. [134/1998](#) Sb.“ či „vyhláška“).

Podle kapitoly 1 části 1. přílohy (tzv. Textové části) vyhlášky č. [134/1998](#) Sb., pod rubrikou Vysvětlení základních pojmů použitých v seznamu zdravotních výkonů s bodovými hodnotami, zdravotním výkonem je základní jednotka seznamu, popisující ucelenou činnost při poskytování zdravotní péče (bod 2), autorskou odborností je odbornost, která navrhla a odborně garantuje zdravotní výkon (bod 4), názvem výkonu je stručný text vystihující jednoznačně podstatu výkonu (bod 6), popisem výkonu je text, rozvíjející název výkonu, popisující výkon a případně jeho provedení (bod 7), a časem výkonu je čas výkonu v minutách. Autorská odbornost výkonu je rozhodující pro přiřazení minutové režijní sazby. Celková hodnota minutové režie výkonu se vypočte jako součin času výkonu a minutové režijní sazby příslušné k výkonům dané autorské odbornosti. Čas výkonu vyjadřuje dobu, po kterou je pracoviště prováděním výkonu plně vytíženo (bod 10). Čas nositele výkonu je čas, po který je daný zdravotnický pracovník zaměstnán prováděním právě tohoto jediného výkonu (bod 12).

V kapitole 913 - všeobecná sestra v sociálních službách v části 2. přílohy vyhlášky č. [134/1998](#) Sb., tj.

v Seznamu zdravotních výkonů (dále též jen „Seznam“), je výkon kódu 06613 označen názvem „ošetřovatelská intervence – časová dispozice 10 minut“. Výkon zde popsán není; namísto jeho popisu je tu údaj, že výkon bude hrazen po předchozí indikaci ošetřujícího lékaře s možností opakování výkonu, maximálně však 3 hodiny/den, a výkon lze kombinovat s ostatními materiálovými výkony odbornosti 913. Čas výkonu je stanoven na 10 minut a bodové hodnocení číslem 24. Nositelem výkonu je zdravotnický pracovník S 2, jeho mzdový index je označen číslem 2 a čas nositele výkonu je stanoven na 10 minut.

Výkon kódu 06623 „aplikace léčebné terapie P.O., I.M., S.C., I. V., UV, event. další způsoby terapie či instalace léčiv“, upravený rovněž v kapitole 913, je vymezen textem, že bude hrazen po předchozí indikaci ošetřujícího lékaře, která může být jednorázová nebo vyjadřující konkrétní frekvenci výkonů na určité období. Přičti k výkonu ošetřovatelská intervence – časová dispozice, jen materiálové náklady výkonu. Léčebná terapie p. o. se vykáže jen v případě, že vzhledem ke zdravotnímu stavu pacienta musí být lék vložen do úst a musí být za pomoci pomůcek kontrolována dutina ústní, neboť pacient neumí lék polknout sám. Čas výkonu: 0.

Údaj „Přičti k výkonu ošetřovatelská intervence – časová dispozice, jen materiálové náklady výkonu“, je obsažen též u zdravotních výkonů uvedených v téže kapitole pod kódy 06621 (komplex – odběr biologického materiálu, event. orientační vyšetření biologického materiálu), 06625 (příprava a aplikace ordinované infúzní terapie za účelem zajištění hydratace, dodání léčebných látek a energetických zdrojů, léčby bolestí), 06627 (aplikace inhalační léčebné terapie, oxygenoterapie), 06629 (péče o ránu), 06631 (komplex – klyzma, laváže, ošetření permanentních katétrů a zavádění permanentních katétrů u žen), 06633 (zavádění nasogastrické sondy), 06635 (komplex – vyšetření pacienta přístrojovou technikou, ošetření kožních lézí přístrojovou technikou), 06637 (nácvik a zaučování aplikace inzulínu) a 06639 (ošetření stomií).

Lze přitakat odvolacímu soudu, stejně jako žalobci, že čas výkonu, jak je definován v 1. kapitole Textové části přílohy vyhlášky č. [134/1998](#) Sb. pod bodem 10, vyjadřuje průměrnou (standardní) spotřebu času odpovídající náročnosti toho či onoho zdravotního výkonu (čas výkonu vyjadřuje dobu, po kterou je pracoviště prováděním výkonu plně vytíženo) a slouží k výpočtu režie (celková hodnota minutové režie výkonu se vypočte jako součin času výkonu a minutové režijní sazby příslušné k výkonům dané autorské odbornosti). O čas výkonu jako kategorii upravenou v kapitole 1 pod bodem 10, která je vyjádřena v rámci charakteristiky všech zdravotních výkonů, spolu s odpovídajícím údajem o čase nositele výkonu (u tzv. materiálových výkonů s číslem 0), tu ale přeci nejde.

Zdravotní výkon kódu 06613 je charakterizován ještě dalším údajem časové povahy, výrazem „časová dispozice 10 minut“. Význam tohoto výrazu z něho samotného (bez dalšího) zřejmý není [podle Akademického slovníku cizích slov, díla Petráčková, V., Kraus, J. a kol. Praha : Academia Praha, 2001, s. 171, může výraz „dispozice“ znamenat mimo jiné a) možnost volného použití, b) předpoklady, c) uspořádání, rozvrh, plán a d) směrnice, pokyn]. Smyslu a účelu užití výrazu „časová dispozice“ bude proto třeba se dobrat výkladem. Ze skutečnosti, že je tento výraz u zdravotního výkonu 06613 obsažen vedle údaje o času výkonu, a to jako součást (komponent) názvu výkonu, a že je obsažen pouze u tohoto výkonu, logicky vyplývá, že použitím tohoto výrazu v rámci charakteristiky zdravotního výkonu je sledován jiný účel, než k němuž je určen údaj o času výkonu jako jedno z východisek pro výpočet celkové hodnoty minutové režie výkonu, a že důvod, proč byl použit, je třeba hledat v tom, v čem se tento zdravotní výkon odlišuje od jiných zdravotních výkonů vypočtených v Seznamu.

Posuzovaný výkon jako jediný z výkonů uvedených v Seznamu obsahuje výraz „časová dispozice“, avšak není jediným zdravotním výkonem, součástí jehož názvu je časový údaj - srov. např. výkony kódů 21217, 72213, 90211 a 71823 a výkony odborností 901 – klinická psychologie, 910 – psychoterapie a 931 – dětská psychologie (vyjádřený např. výrazem „- 15 minut“, či „á 30 min“).

Zřejmým důvodem takto provedeného časového vymezení těchto výkonů je, že jejich obsah (jejich naplnění) není dán již samotnou jejich povahou (např. léčebná tělesná výchova skupinová v bazénu s teplou vodou, výkon kódu 21217, může trvat stejně dobře 30 minut jako stanovených 15 minut, obdobně např. skupinová psychoterapie). Obdobně je tomu se zdravotním výkonem kódu 06613. Ten - rovněž z logiky jeho povahy - postrádá popis výkonu, tj. text rozvíjející název výkonu a popisující výkon a případně jeho provedení (bod 7 kapitoly 1 Textové části přílohy k vyhlášce), a samotná první část názvu výkonu (tj. „ošetřovatelská intervence“) vystihuje podstatu úkonu (srov. bod 6 kapitoly 1) jen v abstraktní poloze, zcela obecně a nikoliv jednoznačně, jak požaduje vyhláška. Z toho pak spolehlivě vyplývá účel, který normotvůrce sledoval tím, že u tohoto zdravotního výkonu zahrnul časové vymezení přímo do jeho názvu, tedy do textu, jehož úkolem je vystihnout podstatu výkonu (srov. k tomu též charakteristiky materiálových zdravotních výkonů kódů 06621, 06623, 06625, 06627, 06629, 06631, 06633, 06635, 06637 a 06639, v nichž je časový zdravotní výkon 06613 výslovně označen jako „výkon ošetřovatelská intervence - časová dispozice“). Podstata tohoto výkonu je totiž charakterizována nejen povahou výkonu (toliko abstraktně vyjádřenou), tj. že se jedná o ošetřovatelskou intervenci, nýbrž i spotřebou času vyjádřenou v minutách, odrážející určitý vyšší, kvalifikovaný stupeň časové náročnosti intervence. Smyslem a účelem zakotvení tzv. časové dispozice do názvu zdravotního výkonu kódu 06613 uvedeného v kapitole 913 - všeobecná sestra v sociálních službách, v části 2. - Seznamu zdravotních výkonů, přílohy vyhlášky č. [134/1998](#) Sb., tak je bližší vymezení samotné podstaty tohoto výkonu.

Argumentaci žalobce, jenž prosazuje opačný názor, nelze přisvědčit již toho důvodu, že je založena na chybném východisku, totiž že, stejně jako soudy nižších stupňů, zaměňuje tzv. časovou dispozici s časem výkonu.

O zdravotní výkon kódu 06613 v odbornosti 913 - všeobecná sestra v sociálních službách, tedy jde toliko za současného splnění dvou předpokladů, totiž že se jedná o ošetřovatelskou intervenci (o výkon zdravotní péče provedený všeobecnou sestrou v sociálních službách) po předchozí indikaci ošetřujícího lékaře a že je naplněna stanovená časová dispozice.

Nemůže být přitom pochyb, že k naplnění časové dispozice nepostačí ta samotná skutečnost, že provedení ošetřovatelské intervence trvalo 10 minut a déle. Vyloženému účelu tzv. časové dispozice (jako výrazu vyššího stupně časové náročnosti ošetřovatelské intervence) odpovídá takové její pojetí, že k jejímu naplnění dojde za předpokladu, že provedení činností, z nichž příslušná ošetřovatelská intervence lege artis sestává, si vzhledem k okolnostem konkrétního případu vyžádalo dobu 10 minut či delší.

Správnost tohoto závěru lze podpořit poukazem na obsah listin, jimiž soud prvního stupně provedl důkaz, zejména na prohlášení Asociace poskytovatelů sociálních služeb ČR a Sdružení praktických lékařů ze společného jednání dne 18. května 2009, podle něhož se zúčastněné strany shodly na tom, že zdravotní výkon 06613 a 06623 (aplikace léčiv per os) musí být časově vždy naplněn (10 min.), přičemž tu jsou vypočteny jednotlivé kroky, z nichž takový výkon sestává (počínaje přípravou dokumentace a záznamem do dokumentace konče). Stejně tak podle metodického pokynu obsaženého ve společné metodice Všeobecné zdravotní pojišťovny a Sdružení praktických lékařů, uveřejněné v časopise APPEL vydávaném tímto Sdružením, ročník 2009, pod číslem 2, společná indikace a vykázání výkonu 06613 s materiálovým kódem 06623 je možné jen za předpokladu naplnění času ve výši 10 minut a současně prokazatelně spotřebovaného materiálu. Materiálový kód je možno vykázat samostatně, pokud byl materiál prokazatelně spotřebován, ale nebyl naplněn předepsaný čas výkonu - 06613. Shora zformulovaný závěr je souladný též s názorem, který v rámci polemické diskuze s Všeobecnou zdravotní pojišťovnou prezentovala Asociace poskytovatelů zdravotních služeb ČR (srov. dopis prezidenta Asociace řediteli VZP ČR ze dne 1. května 2009), když uvedla, že v souvislosti se změnou časové dispozice u zdravotního výkonu s kódem 06613 z 5 na 10 minut sdělila svým členským organizacím, že tento zdravotní výkon musí být časově naplněn,

příčemž jeho časové naplnění se odvíjí od obsahu konkrétní ošetrovatelské aktivity indikované ošetrujícím lékařem a je vždy důsledkem individuálního posouzení aktuálního stavu konkrétního pacienta ošetrujícím lékařem, proto i odůvodněnost konkrétních zdravotních výkonů musí být posuzována individuálně vždy s přihlédnutím ke zdravotnímu stavu, diagnóze a potřebám pacienta.

S požadavkem, aby trvání ošetrovatelské intervence po dobu 10 minut či delší bylo opodstatněno (objektivně podmíněno), pak úzce souvisí požadavek na způsob vedení příslušné zdravotnické dokumentace. Oproti tomu, čím argumentuje žalobce, požadavky na vedení zdravotnické dokumentace nevyplývají toliko z vyhlášky č. [385/2006 Sb.](#), o vedení zdravotnické dokumentace, nýbrž též z vyhlášky č. [134/1998 Sb.](#), z kapitoly 2 Textové části přílohy, v níž jsou upravena obecná pravidla pro vykazování výkonů, jak je zřejmé již z rubriky (a což ostatně reflektuje též Asociace poskytovatelů sociálních služeb, jak vyplývá ze zápisu o jednání Asociace s ředitelem Všeobecné zdravotní pojišťovny uskutečněného dne 7. května 2008).

Podle oddílu I bodu 5 Kapitoly 2 Textové části přílohy vyhlášky č. [134/1998 Sb.](#) veškerá zdravotní péče, která byla vykázána prostřednictvím zdravotních výkonů včetně ošetrovacích dnů zdravotní pojišťovně, musí být řádně dokumentována ve zdravotní dokumentaci pojištěnce. Zápis do dokumentace je nedílnou součástí všech zdravotních výkonů.

Ve spojení s předpoklady, jejichž splněním je podmíněno posouzení ošetrovatelské intervence jako zdravotního výkonu kódu 06613, tj. s požadavkem na naplnění stanovené časové dispozice, z toho vyplývá, že skutečnosti opodstatňující závěr o naplnění časové dispozice musí být ze záznamů zdravotnické dokumentace seznatelné. Je na poskytovateli zdravotního výkonu, aby doložil splnění všech podmínek pro vznik práva na úhradu za jeho poskytnutí.

Ze shora popsaných výsledků dovolacího přezkumu je zřejmé, že dovolání je nejen přípustné, nýbrž i důvodné, neboť napadené rozhodnutí odvolacího soudu spočívá na nesprávném právním posouzení věci a dovolací důvod stanovený v § 241a odst. 2 písm. b) o. s. ř. byl uplatněn opodstatněně.

Protože rozhodnutí odvolacího soudu ve věci samé není správné, Nejvyšší soud je, aniž nařídil jednání (§ 243a odst. 1 věta první o. s. ř.), podle ustanovení § 243b odst. 2, části věty za středníkem, o. s. ř. zrušil, spolu se závislým výrokem o nákladech odvolacího řízení [§ 242 odst. 2 písm. b) o. s. ř.]. Protože důvody, pro které bylo zrušeno rozhodnutí odvolacího soudu, platí i na rozhodnutí soudu prvního stupně, Nejvyšší soud podle ustanovení § 243b odst. 3 věty druhé o. s. ř. zrušil v příslušných výrocích pod body I a III i toto rozhodnutí a věc v tomto rozsahu vrátil soudu prvního stupně k dalšímu řízení.

zdroj: www.nsoud.cz

Právní věta - redakce.

Další články:

- [Majetková podstata \(exkluzivně pro předplatitele\)](#)
- [Náhrada škody \(exkluzivně pro předplatitele\)](#)
- [Odpovědnost státu za újmu \(exkluzivně pro předplatitele\)](#)
- [Předběžné opatření](#)
- [Valná hromada \(exkluzivně pro předplatitele\)](#)
- [Pracovní doba](#)
- [Exekuce](#)

- [Důkazní břemeno](#)
- [Dokazování, neúčinnost právního jednání](#)
- [Katastr nemovitostí](#)
- [Náhrada za ztrátu na výdělku \(exkluzivně pro předplatitele\)](#)